

— Ваше Высочество, каза усмихнѣть непроникижто, Вамъ що ви е ако царскыѣ палаты изгорятъ и ако голѣмцы ся исколятъ? Всяка италянска развалина служи като основа на вашѣтъ силѣ. Ваше Высочество не трѣба да жалите освѣнѣ испанскыѣ кръвь. Дайте ми двадесетъ подничари (лагжмчи) за три дни и въ три дни отгорѣ вашата войска ще стане да не може да ся нападне, защото и послѣднето зрънце пупалъ (баруть) ще бѣде подъ вашѣ власть.

— И пупалѣтъ отъ твърдынѣтъ на Сент-Елмъ и на прѣградіята и той ли?

— Рекохъ всичкыйтъ и ся истѣлкувамъ, приложѣ. Васило, като сочаше подземеліята отъ дѣто излѣзе. Този подникъ (лагжмъ) най голѣмыйтъ въ Неаполь, другъ пътъ допираше отъ една страна до морето, а отъ другѣ ся съединяваше съ подницытъ на твърдынитѣ. Въ дѣтанството си азъ съмъ ловилъ мышки въ тѣзи непроходны сводове, и то за да прѣдпазиж пупалницытъ (джипхане) отъ натичаніето водѣ прѣзъ мышитѣ дупкы. И тѣи ако отворите тѣзи пупалницы скрытомъ.....

— Разбирамъ! разбирамъ! възвика вдѣхновенъ дукѣтъ и даде на мишеловеца, съ поржкѣтъ за подничари една платничкѣ (кисіѣ) пѣлѣ съ жѣлтици. Наистинѣ стига ти умѣтъ Іосифе!

— Азъ ще ви кажъ, ваше Высочество че нищо не ся укрыва отъ остроуміето ви, отговори смиренно мишеловецѣтъ, като тури въ пазѣ платничкыѣ и поржкѣтъ....

— И кой ще избѣгне отъ рѣцѣтъ ми сега! приложи Дукѣтъ като стискаше заплашително бушницыѣтъ си (юрукъ), щомъ си напomini подницытъ.

